Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 344 van 1 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat H. FAUCHER-GAUTHIER**
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 14 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 juli 2025 tot niet-ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 mei 2026 met toepassing van oud artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 22 mei 2026.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juli 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN, *loco* advocaat H. FAUCHER-GAUTHIER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de wnd. voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"*1. Verzoeker, die verklaart afkomstig te zijn van Gaza, dient beroep in tegen de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)" van 31 juli 2025, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker een verzoek om internationale bescherming in Griekenland heeft ingediend op 11 september 2024. Hij werd erkend als vluchteling op 13 september 2024. Zijn Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 12 september 2027. Zijn Griekse reisdocumenten zijn geldig tot en met 26 september 2029 (zie "cedoca, aanvraag derde landen", kopie Griekse verblijfsvergunning en kopie Grieks paspoort).*

2. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken", dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

3. Beide partijen werden op grond van artikel 39/62 van de vreemdelingwet gevraagd door de Raad om actuele rapporten voor te leggen aangaande de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland. Beide partijen hebben naar aanleiding van deze beschikking actuele rapporten omtrent de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland neergelegd.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt dat aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkendiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (geviseerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) barrières vormen die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire omstandigheden kunnen leven. Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, is er een evolutie naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

Rekening houdend met het geheel van landeninformatie die door beide partijen worden bijgebracht, besluit de Raad dat in de huidige stand van zaken evenwel niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land a priori een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer precaire situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij

de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met "alle gegevens van de zaak" (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij op basis van haar individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van de verzoekers om internationale bescherming, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Wat deze individuele omstandigheden verder betreft, blijken de recente wetswijzigingen een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder te bemoeilijken. In het bijzonder lijken ze voor statushouders wiens ADET is verstreken deze toegang in sommige gevallen zelfs te verhinderen.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54).

4. Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te verwijzen naar algemene informatie, zijn reeds afgelegde verklaringen te herhalen en te stellen dat hij het niet eens is met de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van zijn beschermingsverzoek.

5. Verzoeker maakt vooreerst niet aannemelijk dat ze over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het handvest. Verzoeker brengt tijdens zijn verklaringen bij de DVZ en bij de commissaris-generaal naar voor dat hij te kampen heeft met medische en psychologische problemen.

Betreffende zijn medische problemen, brengt verzoeker naar voor dat hij in Gaza gewond is geraakt waardoor hij problemen heeft aan zijn benen (NPO, p.7-9). Verzoeker voegt ook verschillende documenten toe ter staving van zijn medische problematiek. In deze medische documenten kan worden gelezen dat hij kleine plekken heeft aan zijn benen en armen, hij pijnlijke klieren heeft en een deformatie heeft van zijn neustussenschot. In deze documenten kan echter niet worden gelezen dat hij omwille van deze problemen niet in staat is om zelfstandig in zijn levensonderhoud te voorzien waardoor hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Zijn medische problemen kunnen dan ook niet worden gezien als een bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de relevante Europese rechtspraak.

Verzoeker stelt verder dat hij het psychologisch moeilijk heeft omwille van de situatie in Gaza (NPO, p.11). Hij voegt echter geen enkel document toe die zijn psychologische toestand kan staven. In het verzoekschrift brengt hij naar voor dat hij een kwetsbaar profiel heeft omdat hij afkomstig is van Gaza. Hoewel niet ontkend wordt dat de situatie in Gaza een invloed kan hebben op de gemoedstoestand van verzoeker, toont hij niet concreet aan dat hij kampt met psychologische problemen die zijn zelfstandig functioneren beïnvloeden. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van de verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig

zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker een verzoek om internationale bescherming in Griekenland heeft ingediend op 11 september 2024. Hij werd erkend als vluchteling op 13 september 2024. Zijn Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 12 september 2027. Zijn Griekse reisdocumenten zijn geldig tot en met 26 september 2029 (zie "cedoca, aanvraag derde landen", kopie Griekse verblijfsvergunning en kopie Grieks paspoort). Uit zijn verklaringen blijkt dat hij nog steeds in bezit is van zijn Griekse verblijfsdocumenten (NPO, p.6). Hij stelt eveneens geen afm of amka in Griekenland te hebben verkregen (bijkomende vragen m-status Griekenland).

In het verzoekschrift gaat verzoeker uitgebreid in op de problemen die begunstigden van internationale bescherming in Griekenland hebben bij het verlengen van hun Griekse verblijfsdocumenten. De Griekse verblijfsvergunning van verzoeker is echter nog geldig tot en met 12 september 2027 en zijn Grieks paspoort is nog geldig tot en met 26 september 2029 (cedoca, aanvraag derde landen). Daar zijn Griekse verblijfsdocumenten nog lange tijd geldig zijn, kan hij niet dienstig verwijzen naar de problemen met betrekking tot het verlengen van haar Griekse verblijfsdocumenten.

Uit de objectieve landeninformatie in het administratief dossier blijkt duidelijk dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, zoals verzoeker in casu, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (RSA-rapport, maart 2025, p. 20; "Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", september 2024, p. 19-20: "Statushouders die in of na december 2020 een aanvraag hebben ingediend, zouden in principe dus een AFM moeten hebben."). Hierbij wordt benadrukt dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning ("Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", september 2024, p. 19). Toen verzoeker in Griekenland was, had hij derhalve een fiscaal registratienummer ontvangen waarmee hij toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning.

Waar verzoeker ingaat op de problematiek rond het aanvragen en activeren van de AMKA, kan het volgende worden vastgesteld. Uit de objectieve landeninformatie die wordt toegevoegd aan het administratief dossier blijkt vooreerst dat hij in het geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen van haar AMKA, wanneer hij daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, op voorwaarde dat ze naar een openbaar ziekenhuis of medische centrum gaat: "If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription" ("UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare" beschikbaar op: https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare; "Verslag feitenonderzoek" van september 2024, p. 49, 50-51)." Verder blijkt uit de objectieve landeninformatie niet dat een actieve AMKA een voorwaarde is om te werken in Griekenland. Een AMKA-nummer volstaat. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij niet zou kunnen voldoen aan de voorwaarden om zijn AMKA in Griekenland te bekomen/activeren.

Het komt aan de begunstigde van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen mogen geenszins blijken uit verzoekers verklaringen en gedragingen. Verzoeker verklaart dat hij maar een korte tijd in Griekenland heeft verbleven. Hij stelt immers dat hij slechts 23 of 28 dagen in het opvangcentrum heeft verbleven in Griekenland, vervolgens twee dagen op hotel en daarna meteen Griekenland te hebben verlaten (NPO, p.5). Verzoeker heeft dus slechts maximaal een maand als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland verbleven. Uit een verblijf van een dergelijke extreem korte periode kan verzoeker onmogelijk zijn conclusies trekken omtrent de mogelijkheden tot huisvesting, tewerkstelling, toegang tot gezondheidszorg en taallessen in Griekenland. Hij verklaart ook nooit enige stappen te hebben ondernomen om een leven op te bouwen in Griekenland (NPO, p.6). Hij verklaart geen intentie te hebben gehad om ooit iets te doen in Griekenland (NPO, p.6). Uit zijn verklaringen blijkt niet dat hij op enig moment heeft gezocht naar huisvesting of tewerkstelling in Griekenland. Zijn betoog in het verzoekschrift dat hij geen vaste huisvesting kon vinden kan dan ook niet worden gevolgd. In het verzoekschrift stelt hij ook dat hij niet kon werken omwille van de pijn in zijn been. Hierboven werd hij er reeds op gewezen dat uit zijn medische documenten niet kan blijken dat hij over een medische kwetsbaarheid beschikt waardoor hij niet zelfstandig in zijn levensonderhoud kan voorzien. Zijn betoog in het

verzoekschrift kan dan ook niet worden gevolgd. Verzoeker brengt ook geen elementen bij waaruit kan blijken dat hij geen toegang had tot medische zorgen of dat hem deze medische zorgen moedwillig zouden worden ontzegd. Hij heeft immers enkel medische zorgen trachten te bekomen in het opvangcentrum en niet toen hij erkend was als vluchteling (NPO, p.10). Het is echter de verantwoordelijkheid van de begunstigde van internationale bescherming om de rechten verbonden aan zijn status af te dwingen bij de overheid die hem deze bescherming heeft gegeven. Verzoeker blijft hier echter in gebreke. Verzoeker heeft ook op geen enkel moment geprobeerd om zijn integratie en kansen op de arbeidsmarkt te bevorderen door bijvoorbeeld de Griekse taal te leren. Hij verklaart immers dat hij niet geprobeerd heeft om Grieks te leren. Verzoeker maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband hem toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, volstaat niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hrm in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming moet in samenhang worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld uit te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er nog verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om huisvesting of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien hem toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift waarbij dienaangaande naar algemene landeninformatie wordt verwezen, naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar verzoeker in gebreke blijft.

Verzoeker maakt op algemene wijze gewag van discriminatie en racisme, echter hieruit kan evenmin blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

Waar verzoeker stelt dat hij als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland werd geslagen door twee bewakers in het opvangcentrum, dient hij er op gewezen dat deze situatie niet langer representatief voor hem is. Deze feiten vonden immers plaats op een welbepaalde plaats, op een welbepaalde tijd en in een welbepaalde context toen verzoeker nog een verzoeker om internationale bescherming was. Verzoeker is op heden een begunstigde van internationale bescherming. Aan deze status zijn de nodige rechten en voordelen verbonden. Het is de verantwoordelijkheid van de verzoeker om deze rechten en voordelen af te dwingen bij de overheid die haar deze bescherming heeft gegeven.
Verzoeker wijst in zijn verzoekschrift naar verschillende arresten van de Raad. Verzoeker dient er echter op gewezen dat de Continentale en Belgische rechtstraditie geen precedentenwerking kent. Deze verwijzingen zijn dan ook niet dienstig.

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of hij nood heeft aan

een dergelijke status. De beoordeling of verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de aan de verzoekende partij toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is zijn verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza niet dienstig.

8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid in het Arabisch uiteen te zetten waarom artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet in haar specifieke situatie niet van toepassing is en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van de verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

9. Derhalve lijkt verzoeker geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland. Er lijken geen feiten of elementen aangetoond te worden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op zijn specifieke omstandigheden verhinderen. Zijn beschermingsverzoek lijkt dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig oud artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (*cf*. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.
3. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:
"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 16 juli 2026 staat het volgende vermeld:

"*De wnd. voorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.*
De raadsvrouw van de verzoekende partij legt ter terechtzitting, overeenkomstig artikel 39/76 § 1, tweede lid van de wet van 15.12.1980, een aanvullende nota neer.
Zij vraagt om rekening te houden met de toestand van statushouders in Griekenland die helaas verslechterd is. De verzoekende partij heeft een slechte ervaring gehad in Griekenland: ze had geen toegang tot medische hulp. Dit is één van de redenen waarom zij naar België is gereisd. Ze vraagt om rekening te houden met de omstandigheden die haar gedwongen hebben om Griekenland te verlaten: de administratieve situatie en het gebrek aan medische zorg zijn de redenen waarom de verzoekende partij naar België is moeten komen. Sinds 2024 heeft zij een contract van onbepaalde duur en is haar leven volledig op orde. Haar ADET dreigt te vervallen en de raadsvrouw van de verzoekende partij vraagt dat de Raad rekening houdt met het

tijdsverloop tussen de aanvraag in Griekenland en de tijd die de verzoekende partij in België gespendeerd heeft. Ze heeft geen sociaal netwerk meer in Griekenland, wat haar administratieve kwetsbaarheid verhoogt. Voor het overige verwijst ze naar de aanvullende nota.
De verzoekende partij zelf wenst te benadrukken dat zij niet kan terugkeren naar Griekenland. Het was heel moeilijk daar, gedurende 28 dagen was het er echt heel moeilijk, heel erg. Ze bevond zich gewoon in een tent waar ze totaal geen toegang had tot haar basisbehoeften. Het was echt niet menselijk. Ze heeft zich daar nooit veilig gevoeld. Er was ook verwaarlozing: je krijgt er erkenning als vluchteling, maar dan wordt je gewoon op straat gelaten. In België heeft ze heel veel gedaan en geprobeerd om haar leven opnieuw op te bouwen. Ze verwijst naar de moeilijke situatie in Gaza en hoopt op een positieve beslissing zodat ze verder kan met haar leven en haar familie kan ondersteunen."

4.1. Verzoeker legt ter terechtzitting, overeenkomstig oud artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer. Deze aanvullende nota bevat rapporten met betrekking tot de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en met betrekking tot de algemene situatie in Gaza.

5. Verzoeker brengt met voormeld betoog ter terechtzitting en de bij de aanvullende nota aangevoerde elementen geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 19 mei 2026.

5.1. De Raad onderstreept vooreerst dat artikel 57/6 § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bij de wijziging door de wet van 16 juni 2026 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie, ongewijzigd gebleven.

5.2. Verzoeker gaat in zijn aanvullende nota nog in op meer recente algemene landeninformatie met betrekking tot de situatie in Griekenland, doch de Raad moet opmerken dat verzoeker hiermee geen informatie aanreikt die toelaat te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie en de verdere individuele beoordeling, die *in casu* werd toegepast, niet meer nodig is. Dit blijkt evenmin uit de arresten van de Verenigde Kamers. De rapporten kunnen dan ook geen afbreuk doen aan de in de beschikking opgenomen gronden.

5.3. In de beschikking van 19 mei 2026 wordt uitgebreid ingegaan op de persoonlijke situatie van verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en worden de door hem aangehaalde individuele elementen omstandig besproken, waarbij wordt vastgesteld dat hij niet aantoont dat hij persoonlijk zijn rechten en voordelen als statushouder in Griekenland niet meer kan laten gelden en een situatie van materiële deprivatie dreigt. Deze beoordeling is gebaseerd op de volgende vaststellingen: (i) de Griekse verblijfsvergunning van verzoeker is geldig tot en met 12 september 2027, (ii) zijn Grieks paspoort is geldig tot en met 26 september 2029, (iii) verzoeker heeft geen bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de relevante Europese rechtspraak, (iv) verzoeker heeft slechts een maand als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland verbleven (v) verzoeker heeft nooit enige stappen gezet om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen, (vi) verzoeker verklaart nooit enige intentie te hebben gehad om iets te doen in Griekenland, (vii) uit zijn verklaringen blijkt niet dat hij ooit enige stappen heeft gezet om werk en huisvesting te vinden in Griekenland, (viii) verzoeker brengt geen elementen bij waaruit blijkt dat hij geen toegang heeft tot medische zorgen of dat hem deze medische zorgen moedwillig werden ontzegd en (ix) verzoeker heeft nooit geprobeerd om de Griekse taal te spreken.

5.4. In de beschikking werd vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk maakt over een bijzondere kwetsbaarheid te beschikken in de zin van de relevante Europese rechtspraak. Uit de verschillende medische documenten kan immers niet blijken dat verzoeker omwille van zijn medische problemen bij een terugkeer naar Griekenland niet zelfstandig in zijn levensonderhoud kan voorzien. Verzoeker legt ook geen documenten neer die zijn psychologische toestand zouden kunnen staven. In het kader van zijn vraag tot horen legt verzoeker geen bijkomende medische of psychologische documenten neer. Verzoeker kan dan ook geen afbreuk doen aan de in de beschikking opgenomen grond waaruit blijkt dat verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid heeft in de zin van de relevante Europese rechtspraak. Verzoeker stelt verder dat hij Griekenland heeft verlaten omdat hij geen medische hulp kreeg. In de beschikking werd echter vastgesteld dat verzoeker enkel medische zorgen heeft gezocht toen hij nog een verzoeker om internationale bescherming was en niet als begunstigde van internationale bescherming. Aan deze status zijn de nodige rechten en voordelen verbonden en het is de verantwoordelijkheid van verzoeker om deze rechten af te dwingen bij deze status heeft gegeven. Verzoeker blijft hier echter in gebreke. Door eenvoudigweg tijdens de terechtzitting aan te voeren dat hij geen medische zorgen kreeg in Griekenland kan hij geen afbreuk doen aan deze in de beschikking opgenomen grond.

5.5. In de aanvullende nota wijst verzoeker eveneens op de problemen die begunstigden van internationale bescherming hebben bij het verlengen van hun Griekse verblijfsvergunning. Hier dient te worden opgemerkt dat de Griekse verblijfsvergunning van verzoeker nog geldig is tot en met 12 september 2027. Verzoeker heeft dus bij een terugkeer naar Griekenland nog steeds een geldige verblijfsvergunning. Uit de objectieve landeninformatie die door verzoeker wordt toegevoegd door middel van een aanvullende nota blijkt inderdaad dat de verlenging van een Griekse verblijfsvergunning ernstige vertraging kan oplopen. Uit de landeninformatie blijkt echter ook dat de procedure voor het verlengen van de Griekse verblijfsvergunning kan worden opgestart langs digitale weg ("*Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236). Verzoeker kon en kan bijgevolg in tussentijd en voor het verstrijken van zijn ADET al tijdig stappen zetten, al dan niet met hulp van anderen zoals zijn advocaat in België, om zich hierover terdege te informeren alsook zelf actief en tijdig concrete inspanningen te leveren om de verlenging van zijn ADET te bewerkstelligen en te bespoedigen. Uit niets blijkt dat dit voor hem niet mogelijk is en verzoeker toont niet *in concreto* aan dat hij zijn ADET in de toekomst niet zal kunnen laten verlengen. Verder wijst de Raad er nog op dat verzoeker in Griekenland al een asielprocedure heeft doorlopen, een beschermingsstatus heeft gekregen, een geldige ADET alsook een Grieks paspoort heeft verkregen en dus contact heeft gehad met de Griekse autoriteiten, zodat enige basiskennis met betrekking tot de Griekse administratie kan worden verondersteld.

5.6. Verzoeker beperkt zich ter terechtzitting voornamelijk tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen omtrent zijn verblijf in Griekenland. Zo wijst verzoeker op het feit dat hij geen sociaal netwerk heeft in Griekenland, het moeilijk was om te overleven in Griekenland, in een tent moest verblijven in Griekenland en aan zijn lot werd overgelaten eens hij erkend was. Dit kan echter geen afbreuk doen aan de vaststellingen in de beschikking, en die hierboven reeds herhaald werden, waaruit blijkt dat verzoeker niet de verwachte inspanningen heeft geleverd om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen. Door eenvoudig zijn eerder afgelegde verklaringen te herhalen, kan hij geen afbreuk doen aan de in de beschikking opgenomen grond.

5.7. Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of hij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of de verzoekende partij een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is zijn verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza niet dienstig. Een verwijzing naar zijn leven in België kan ook geen afbreuk doen aan het feit dat hij over een internationale beschermingsstatus in Griekenland beschikt en dit toont niet aan dat de toegekende bescherming in Griekenland niet effectief is.

5.8. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 19 mei 2026 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker op heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend zesentwintig door:

N. DENIES,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
S. VANDEVORST,	toegevoegd griffier.
De griffier,	De voorzitter,

S. VANDEVORST N. DENIES